

Bezinning 490: Van wij-zij naar wij

Lucas 5,27-32 = zaterdag na Aswoensdag

Het Woord

Daarna ging Hij naar buiten en zag Hij bij het tolhuis een tollenaar zitten die Levi heette. Hij zei tegen hem: 'Volg Mij!' Levi stond op, liet alles achter en volgde Hem. Hij richtte in zijn huis een groot feestmaal voor Hem aan, waarop een groot aantal tollenaars en anderen samen met Jezus aanwezig waren. De Farizeeën en hun schriftgeleerden zeiden morrend tegen zijn leerlingen: 'Waarom eet en drinkt u met tollenaars en zondaars?' Maar Jezus antwoordde: 'Gezonde mensen hebben geen dokter nodig, maar wie ziek is wel, Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar om zondaars aan te sporen een nieuw leven te beginnen.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Jezus roept een tollenaar, geheel uit eigen vrijheid. Hij weet goed welk effect het zal hebben: men mocht zelfs geen contact hebben met tollenaars en zondaars. Maar Jezus wil dat een tollenaar Hem blijvend volgt. En ja, Levi – zijn naam betekent 'de Aanhankelijke' – staat op. Hij verrijst dus uit zijn tollenaars- en zondig leven. Hij laat alles achter: wat een radicale en moedige beslissing! En hij volgt Jezus voorgoed. Lucas gebruikt zelfs een extra werkwoord dan voor de roeping van Simon, Jakobus en Johannes (Lucas 5,11). Daar enkel 'alles achterlaten' en 'volgen'. Nu dus ook 'opstaan'.

Levi drukt zijn vreugde uit met een maaltijd, waarop vele tollenaars en anderen aanwezig zijn. En Jezus gaat binnen, wat niet geoorloofd was. Farizeeën en schriftgeleerden houden het gebeuren in huis in de gaten, uiteraard van buitenaf, want zij hielden zich aan de wet. Je ziet hen door het raam loeren ... En ze morren tegen de leerlingen, zoals het volk Israël morde in de woestijn (Exodus 15,24). Het is een duidelijk, scherp voorbeeld van wij-zij-denken: zij de zondaars, wij de zuiveren. En daartussen moet er een duidelijke scheidingslijn zijn.

Niet voor Jezus. Hij roept juist bewust een tollenaar. En in zijn antwoord op het gemor gaat Hij veel verder: allen die Hij roept zijn ... zondaars. In christelijke middens kan er geen enkel wij-zij-denken zijn, maar slechts een wij-denken. Allen zijn we zondaars en allen worden we geroepen. En daarom gaan we samen aan tafel, vooral ook aan de tafel van de Heer, die ons roept, doet opstaan en die we volgen.

Het Woord in mijn leven

Tegenover welke groep(en) mensen gebruik ik nog een wij-zij-denken? Wat kan me helpen tot een wij-denken te komen? Zie ik mezelf als zondaar die voortdurend bekering nodig heeft?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
U roept zieke mensen
om hen te genezen.
U roept zondaars
om hen te bekeren.
Laat ons zien
aan welke ziekten we lijden,
welke bekering we nodig hebben.
Plant in ons hart en hoofd
Uw bevrijdende wij-houding,
voorbij aan elk wij-zij-denken.
Help ons ons af te wenden
van elk vijanddenken
en ons van harte toe te keren
tot de ware gemeenschap,
tot de maaltijd van vriendschap,
tot eucharistie rond U als Gastheer
bij wie iedereen welkom is. Amen.

© Eric Haelvoet 2016